

DE PRACHT VAN DE NATUUR

DIEREN DOOR DE LENS VAN **DICK VAN DUIJN**

DICK VAN DUIJN
SPECTRUM

Voorwoord

Van huis uit ben ik geen fotograaf, met mijn familie zit ik in de vishandel. Fotograferen is een hobby die ik pas recentelijk heb ontdekt. Ik kocht een camera en begon. Wat er zich voor mijn lens afspeelde, was spectaculair. Omdat de natuur spectaculair is. Ik ben slechts een waarnemer met een goede camera. En met heel veel geduld, want voor een aantal foto's heb ik lang gebivakkeerd, in vogel- en schuilhutten, in weides op mijn buik. Soms was ik te vroeg, soms te laat en soms was het raak.

De eekhoorn op bladzijde 17 is de wereld over gegaan. Ik denk dat het beestje ons allemaal ontmoet. U zult zien dat ik sowieso graag eekhoorns fotografeer. Het zijn kleine charmante beestjes waar je altijd om moet lachen.

Ik wil u uitnodigen om ook op pad te gaan en te ontdekken met welke schepsels we deze aarde bewonen. U hoeft er niet ver voor op reis. De Veluwe is bijvoorbeeld geweldig mooi. Dat is ook een van mijn favoriete gebieden in Nederland. Daarnaast kom ik graag bij de Oostvaardersplassen en de Amsterdamse Waterleidingduinen.

Wie weet kom ik u eens tegen. Wel stil zijn, dan maken we de meeste kans op een geweldige foto van de pracht van de natuur.

Dick van Duijn

Mijn materiaal:

Nikon D850 / Nikon D5 / Nikkor 500mm f/4 ED VR / Nikkor 300mm f/2.8 VR II / Nikkor 24-70 f/2.8

Das

De das is een bijzonder dier. Het is een marterachtige, waarmee hij verwant is aan de otter, de bunzing en de hermelijn, maar anders dan deze lenige en vlugge jagers is de das meer een plompe graafmachine. Verwacht van hem geen vlotte achtervolgingen van konijnen, vissen of vogels, maar langdurige snuffelsessies en veel gewoel in de grond.

Veldmuizen duiken snel weg in hun tunnel wanneer een roofdier verschijnt. Een hermelijn of uil gaat op zo'n moment ergens anders naar prooi zoeken, maar voor een das begint het werk dan pas: het muizennest wordt in alle rust door hem uitgegraven en leeggegeten. Regenwormen zijn echter het hoofdvoedsel van de das – in de loop van een nacht slobberen dassen honderden wormen uit weilanden en bosbodems.

Daarnaast besnuffelen ze koeienvlaaien waarin hopelijk mestkevers en andere insecten zitten en snoepen ze graag vruchten en noten.

Doordat dassen zo goed zijn in snuffelen en veel omlaag kijken, letten ze niet goed op bij het oversteken. Zo sterven veel dassen in het verkeer. Desondanks lijkt het tegenwoordig goed te gaan met de das in Europa en ook in Nederland. Misschien hebben ze minder last van vervuiling en stroperij.

‘In een natuurgebied in Tsjechië kwam ik deze das tegen. Ik was daar met een fotograaf die de locaties van een aantal dassenburchten kende. We hebben uren onder een wit laken in de sneeuw gelegen om de dassen te fotograferen. Het valt niet mee om een das voor je lens te krijgen, want dassen ruiken mensen vanaf grote afstand.’

Havik

Zo'n 50 jaar geleden was de havik bijna uitgestorven in Nederland. In de jaren vijftig leden haviken, waar toch al veel op werd geschoten, zware verliezen door het gebruik van nieuwe landbouwbestrijdingsmiddelen. In de jaren zeventig werd het gebruik van deze giftige stoffen verboden, maar toen was het al bijna te laat. Een groep valkeniers besloot hier iets aan te doen en samen met het Wereldnatuurfonds herintroduceerden ze de havik in de Nederlandse bossen. Dat hielp. Niet alleen wisten haviken zich weer in de bossen te redden, ze worden sindsdien ook gezien in landbouwgebieden, dorpen en steden.

Haviken zijn formidabele jagers die veel achter duiven, kraaien en konijnen aangaan. Hoewel de havik nog altijd een echte bosvogel is, jaagt hij graag in open landschappen waar veel vogels bijeenkomen. In steden zijn het vooral de jonge exemplaren die hun geluk beproeven. Jonge haviken zijn te herkennen aan hun verenkleed. Ze zijn bruin met een okergele borst met bruine, druppelvormige vlekken en ze hebben gele ogen. Volwassen haviken zijn blauwgrijs met fijne, dwarse streepjes op de witte borst. Naarmate haviken ouder worden, kleuren hun ogen donkerder oranje.

‘Deze foto maakte ik vanuit een schuilhut in een natuurgebied in Noord-Brabant.’